

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: 71 Gž Ovr-567/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, po sucu toga suda Vlasti Feuš, kao sucu pojedincu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja OBLIVION d.o.o., Zagreb, Ulica Petra Berislavića 4, OIB: 65277150981, protiv ovršenika Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavenska avenije 6, OIB: 14036333877, kojeg zastupa punomoćnica Belinda Čačić, odvjetnica u odvjetničkom društvu Čačić & partneri u Zagrebu, radi odlučivanja o prijedlogu za odgodu prijenosa zaplijenjenih sredstava, odlučujući o žalbi ovršenika izjavljenoj protiv rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-7604/18 od 14. Prosinca 2018., dana 19. studenog 2020.,

riješio je

Odbija se žalba ovršenika Addiko Bank d.d. kao neosnovana te se potvrđuje rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-7604/18 od 14. prosinca 2018.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja odbijen je prijedlog ovršenika za odgodom izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava od 27. studenog 2018.

Protiv prvostupanjskog rješenja žali se ovršenik iz svih žalbenih razloga. Predlaže usvojiti žalbu, ukinuti prvostupanjsko rješenje i temeljem stanja spisa donijeti rješenje kojim usvaja prijedlog ovršenika od 27. studenoga 2018., podredno vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba je neosnovana.

Ispitujući rješenje suda prvog stupnja kao i postupak koji mu je prethodio nije utvrđeno da bi bile počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14. i 73/17. - dalje: ZPP) na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti na temelju odredbe čl. 365. st. 2.

ZPP u svezi odredbe čl. 21. st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17 - dalje u tekstu: OZ) i odredbe čl. 381. ZPP.

Prvostupanjski sud odbija prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe jer nije ostvarena niti jedna pretpostavka predviđena odredbom čl. 65. st. 1. OZ budući da ovršenik u prijedlogu za ovrhu nije naveo nikakve okolnosti kojima bi štetu učinio vjerojatnom, imajući u vidu da je za odluku o odgodi ovrhe nužno da prijeteća šteta bude doista nenadoknadiva ili teško nadoknadiva u smislu da se nikakvim postupcima ne bi mogla reparirati, kao i da bude znatnijeg opsega.

Ovršenik u žalbi ponavlja kako je financijsko stanje ovrhovoditelja detaljno prikazao u svom prijedlogu za odgodu ovrhe te da je uložio reviziju protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 8. rujna 2017. poslovnog broja Pž-3792/2016, a da bi u slučaju pozitivnog rješavanje revizije ovrhovoditelj bio dužan izvršiti povrat cjelokupnog ovršenog iznosa temeljem presude Trgovačkog suda P-5132/09, a koji iznosi gotovo 37 milijuna kuna.

U odnosu na žalbeni navod da je sud prvoga stupnja pogrešno utvrdio činjenično stanje kada je naveo da se postupak izravne naplate u ovom predmetu provodi temeljem pravomoćne i ovršne sudske odluke donesene u zakonito provedenom postupku, radi naknade štete zbog neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje zbog gubitka bliskog srodnika te da nema zapreke za provedbu postupka izravne naplate temeljem takve isprave, valja odgovoriti da je točno da je sud prvoga stupnja u navedenom dijelu pogrešno utvrdio činjenično stanje.

Kako su ispunjene sve zakonske pretpostavke za to, ovaj sud drugog stupnja sukladno odredbi čl. 373.a st. 1. toč. 2. ZPP sam je utvrdio bitne činjenice i utvrdio da je neosnovan prijedlog za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava pred Financijskom agencijom podnesen na temelju presude Presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-5132/09 od dana 04. travnja 2016.

Odredba čl. 65. st. 1. OZ-a propisuje da na prijedlog ovršenika sud može, ako ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje, u potpunosti ili djelomice odgoditi ovrhu, uz ispunjenje dodatnih uvjeta koje dalje navodi. Dakle, za odgodu ovrhe moraju biti kumulativno ispunjena dva uvjeta, od kojih je jedan da ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili da učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje, a drugi je ostvarenje barem jedne od pretpostavki nabrojanih u čl. 65. st. 1. toč. 1. - 10. OZ-a.

Osnovna svrha ovršnog postupka je namirenje dospjele tražbine, pa institut odgode ovrhe na prijedlog ovršenika treba prosuđivati vrlo restriktivno, uz uvažavanje svih zakonskih odredbi pri čemu ovršenik ima pravo podnijeti prijedlog za odgodu, ali je dužnost suda pri odlučivanju o tom prijedlogu uvažavati namjeru zakona pri reguliranju odgode ovrhe.

Iz preslika zahtjeva za izravnu naplatu ovrhovoditelja od 12. studenog 2018. kojim isti zahtijeva naplatu temeljem presude Trgovačkog suda u Zagrebu od 4. travnja 2016. poslovnog broja P-5132/09 prema specifikaciji u privitku zahtjeva proizlazi da se u postupku

pred Financijskom Agencijom traži izravna naplata za iznos od 181.730,40 kn na ime parničnog troška temeljem citirane presude Trgovačkog suda u Zagrebu.

Iz Izvješća o financijskom položaju društva, a koje je dostavio ovršenik u prilogu prijedloga za odgodom izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava navodi se kako ovrhovoditelj ima znatnijih poteškoća u poslovanju te da od prihoda iz redovnog poslovanja ne može pokrivati obveze prema dospijeću te da bi bez realizacije Ugovora o ustupu potraživanja postojala značajna vjerojatnost da neće moći podmirivati svoje obveze prema vjerovnicima po dospijeću.

Ovršenik u svom prijedlogu ne navodi da se izravna naplata u ovom predmetu provodi samo za iznos iznos od 181.730,40 kn na ime parničnog troška temeljem presude Trgovačkog suda u Zagrebu od 4. travnja 2016. poslovnog broja P-5132/09 što proizlazi iz zahtjeva za izravnu naplatu, već ovršenik navodi da traži odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava temeljem presude Trgovačkog suda u Zagrebu od 4. travnja 2016. poslovnog broja P-5132/09 što se tumači kao da se izravna naplata provodi temeljem ovršne isprave u cijelosti.

Nakon rješenja Županijskog suda u Splitu kojim je uvažena žalba ovrhovoditelja ukinuto je rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-4193/2018-2 od 21. svibnja 2018. kojim je naloženo Financijskog agenciji da odgodi izdavanje naloga bankama te je doneseno rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-6226/18 od 17. rujna 2018., iz kojeg proizlazi da je odbijen prijedlog za odgodu ovršenika Addiko bank d.d. kojim je tražio odgodu prijenosa po istoj ovršnoj ispravi, kao i u ovom predmetu, ali za iznos glavnice od 2.436.078,00 EUR te je navedena sredstva Financijska Agencija prenijela ovdje ovrhovoditelju, što ovrhovoditelj i sam navodi u odgovoru od 10. prosinca 2018.

Ovrhovoditelj je u podnesku od 10. prosinca 2018. naveo kako je u ovoj poslovnoj godini ostvario prihod više od 37.000.000,00 kn te su stoga navodi ovršenika o financijskom stanju ovrhovoditelja irelevantni obzirom su isti dani i da je Izvješće sačinjeno prije prijenosa iznosa od 2.436.078,00 EUR ovrhovoditelju čime je izrealiziran ugovor o prijenosu.

Osim tvrdnji iznijetih u prijedlogu za odgodu ovršenik nije ničim učinio vjerojatnim naprijed navedene pretpostavke, iako na njemu leži teret dokaza o činjenicama iz kojih proizlazi vjerojatnost nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete.

Slijedom navedenoga ovršenik nije naveo nikakve okolnosti kojima bi štetu učinio vjerojatnom, imajući u vidu da je za odluku o odgodi ovrhe nužno da prijeteća šteta bude doista nenadoknadiva ili teško nadoknadiva u smislu da se nikakvim postupcima ne bi mogla reparirati, kao i da bude znatnijeg opsega. Vjerojatnost nenadoknadive i teško nadoknadive štete bi trebalo dovesti u kontekst konkretnih stranka i njihovog imovinskog stanja, a ne zasnivati vjerojatnost nastupanja štete samo na tome da ta mogućnost zasigurno postoji samom provedbom ovrhe.

Pravilan je stoga zaključak suda prvoga stupnja da provedbom ovrhe ovršeniku ne bi nastala niti teško nadoknadiva šteta, a ni nenadoknadiva šteta, a naročito imajući u vidu iznos za koji je podnesen prijedloga za odgodu izdavanja naloga obzirom je ovršeniku, već zaplijenjen iznos za koji se traži izravna naplata po presudi Trgovačkog suda.

Stoga, provedba ovrhe mora omogućiti ostvarenje prava vjerovnika da u razumnom roku ostvari svoju tražbinu utvrđenu ovršnom ispravom na temelju koje je određena ovrha.

Kako ovršenik u ovom predmetu nije učinio vjerojatnim postojanje već prvog potrebnog uvjeta iz odredbe čl. 65. st. 1. OZ, nisu ostvareni žalbeni razlozi, pa je na temelju odredbe čl. 380. toč. 2. ZPP valjalo odbiti žalbu ovršenika kao neosnovanu i potvrditi pobijano prvostupanjsko rješenje.

U Zagrebu, 19. studenog 2020.

Sudac:
Vlasta Feuš

Dokument je elektronički potpisan:

VLASTA FEUŠ

Vrijeme potpisivanja:

27-11-2020

15:00:26

DN:

C=HR

O=ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97-#130D48523837313334303635313638

L=ZAGREB

S=FEUŠ

G=VLASTA

ON=VLASTA FEUŠ